

AUTHOR _____

NO. 1882

TITLE מפתחות בקבלה

RR _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

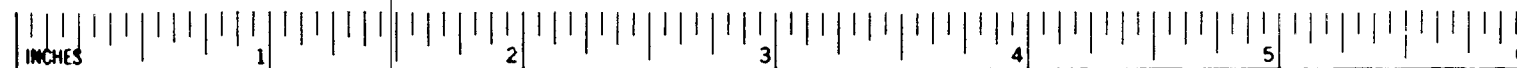
IMPRINT _____

CALL NO. D. 119

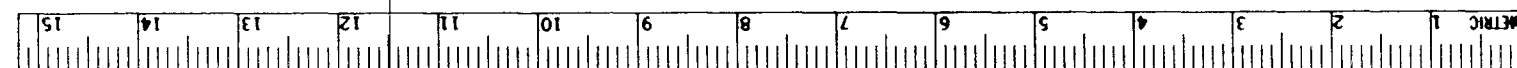
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

DATE MICROFILMED _____

ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

אפרתחות הקבלה

*Anonymous. Cf. Steinschneider
Monatschrift 1895 p. 413 f.
Incomplete.*

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

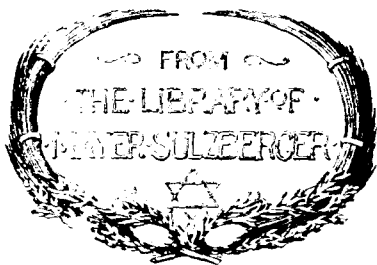
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

No 09

40

Micro-filmed
by N.H. PL
July 1942

D. 119

26^b

משער — 122^r₄ בלאהמא — 122^v₂ h. יעדי — 123^v₉ (444¹)
 wie ed. — 445¹ h. הדרך — 124^r₁ (445²) h. אלמקדמאת
 על אחד מבני אדם h. אלאנסאן — 124^v₁₁ — לא יושג אליהם — 446² h.
 וזאת ההרכבה h. 450³ — שביא (450¹) — ib. ¹⁰ — נתבררין — 125^r₉
 h. מעני; לענין; der folgende Passus h. (451²) — 125^v₈ — תבאר
 גסם (455¹) — 126^v₁₉ — cp. 5 — ישאבה — 126^r₄ — מבלתי שיתוקן בו כלל
 h. הצואות — 127^r₈ (457¹) wie ed. — לאפשרות מציאותו h. יראה לי שהיא טעות
 למיחד — 127^v₆ Parenthese fehlt, h. לא יצטרך למיחד, vor
 ein Wort theils radirt, theils durch Oberlinie ungiltig gemacht.

(Fortsetzung folgt.)

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Miscellen.

Von
Moritz Steinschneider.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י היים תש"ע

(Fortsetzung.)

34. Aus einem anonymen kabbalistischen Werke (einem ms. des Herrn Fischl 1859) gezogen.

מפתחות הקבלה¹⁾

אמר המחבר בהיות שכל האדם קצר יד מאד ונלאה להשיג טעם
 החכמה כי רבה היא ממנו צריך הוא למי שיקל עליו ויחזיקהו ויניעהו
 מעט מעט עד תכליתו ואין בה אלא מי שיסדר הדברים לפניו בסדר
 נכון ובשלמות ההדרגה ראשון ראשון ואחרון אחרון שאם ידלג ענין
 א' וירצה להשיג את משגרי קודם שידע את הראשון כבר תכבד עליו
 ידיעתו ולא יוכל לו כאשר לא יוכל לעלות אל העליה טרם הכנסו
 בחדר. ואם ימצא דברים רבים לפניו מכולכלים ונכונים כבר לא
 ידע לצאת ולבא ויהיה הכל לפניו כדברי ספר החתום ולא עוד אלא
 שאם יעפיל וירצה להתאמן ולידע על כל פנים ישתבש בדעותיו
 ויתבלבל וימלא טעויות וכזבים. ובהיות החכמה האלקית היקרה שבכל
 החכמות והעמוקה מכולם והשגתה קשה מהשגת כל דבר הנה ודאי
 הוא שיותר חזק יצטרך לשכל ויותר הישרה. לשיגיע לעמוד על בוריה.
 על בן בחרתי לחבר חיבור קטן זה והיתה כונתי בו לסדר התחלות
 החכמה על הסדר צריך שילמדם האדם למצן יקל עליו להשיגם.
 ויהיה מתחיל בקל תהלה במה שהוא קרוב אל הפשט שכבר הוא
 מורגל בו ויכנס וילך מעט מעט לפני ולפנים עד עמדו על תוכן

¹⁾ Ist nicht identisch mit ms. Paris 777 oder 821 (מפתח, cf. München 341, f. 85, Oppenheimer 1032 Qu., Neubauer 1598).

הדברים. וקראתי שם הספר ספר המפתחות כי דבריו הם מפתחות שיפתחו בה שערי החכמה האלקית הנעולים. ושמתי בראשונה הכללים המודיעים התחלת ההנהגה בדרך קרוב לפשט מבלתי הכנס כלל בענין הספירות וחילוקיהם וקראתי לזה מפתחות החיצוניות ח"א ולאחריהם כללים אחרים הכוללים עניני יחס הגשמים והרוחנים בדרך קצרה וקראתיים מפתחות החיצונות ח"ב ואחריהם כללים אחרים בעניני הספירות בדרך כלל מה שיצטרך קודם שיתחיל האדם ללמוד מה שנקרא אילן של הפרצופים ובניניו וקראתיים מפתחות הפנימיות ח"א ואחריהם סדרתן כללים קצרים בעניני האילן עצמו ואחריהם עשרה פרקים כוללים כל מה שגלויו לנו מן האצילות הא' עד סוף הכל. ואחריהם כללים אחרים מבארים כל מה שצריך באור מענין האילן ובניניו שנוכרו בעשרת הפרקים. ואחר כל זה מפתח קטן מקביל לכללי המפתחות הראשונות ח"א מבאר מה הם הענינים מעניני האילן שנתבארו שם במפתחות הראשונות לפי ההנהגה הפשטית. ואמנם לפעמים לבאר א' מן הענינים האלה הוצרכו שם שנים או שלשה כללים או יותר, על כן לא נרשם אלא הכלל שהוא ביאור הענין הוא שבאילן, ומה שהוא הצעה או השלמה לזה יבינהו המעיין מעצמו. ואתה צריך שתתבונן על כל מלה ומלה ולא תעבור עליהן דרך ארצי כי כלן לצורך נאמרו. וזה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה.

ס' המפתחות. מפתחות החיצוניות ח"א
 א' האדון יתש' הוא לבדו מצוי מוכרח ושאר כל המציאות (sic) הוא הנותן להם מציאות ברצונו.

enthält 43 §§, der 2. Theil 12, Theil I 14 §§, פנימיות, mit versch. §§. עשרה פרקים 10, Cap. I § 1 עד שלא נברא העולם היה הוא ושמו אחד והצה וצמצם אורו לברוא כל הבריות נתן להם מקום רישומו של אחד ברוכו. Ende Cap. 10 הוא מסכות מתהפך בתחבולותם לפעלם וא' וחשב מהשכות לבלתי ידח ממנו ... וא' ... וא' ועמד כלם מפתח, מפתחות הפנימיות §§. 41 — צדיקים .. מעשי ידי להתפאר . ist eine Art Index. ח"ב קטן

35. Aus Josef ibn Schoschan's Commentar zu Abot ms. Fischl (1879) Kap. III, 19.

א"ש [= אמר יוסף שושן] אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אף כי לכתוב בספר ובדיו כי מי אנכי ומי חיי לדבר ולהניד שפה בדבר שדבר בו אני התעודה נחל נובע מקור חכמה הרמב"ם ויל ואפי' להודות ולשבח ב"ש להתוכח ... חלילה לי שאני מתוכח כ"א משתטח ואו' כי לו זכיתי לנשק הרצפה סביבות רגליו הייתי אומר לפניו אני תורה היא וללמוד אני צריך ועתה הואיל ולא זכיתי לכך ואני רואה כי המינות הולך וגדול והתורה הולכת ודלה ... השוטים מנתיבותיה ושוטים אחרי ארסטו מעיד אני עלי שמים וארץ כי ערב שבת באו אלי שני תלמידים של אדם אחד מפורסם ונכבד ונוטל תנאי (sic) ומצאו לפני החומש סגור ושאלוני מה הייתי עושה ואמרתי

ס' היוצפות, והיא לפי הנראה ס' סתרי תורה
לרז"אלבן שיחואל אבולעפיא

אמר

המחבר כהיות ששכל האדם קצר יד מאד :: ונלחא להשיג ע
עולם החכמה כירסה היא ממנו :: על כן לרץ הוא למי ש
שיקל עליו ויחזקו ויגיעו מעט מעט עד תכליתו :: ואין זה אלא למי
שיקד הדברים לפניו בסדר נכון ובשלימות ההדרגה ראשון ראשון ו
ואחרון אחרון :: שאם ידלג ענין אחד וירכה להשיג את משנהו קודם
שידע את הראשון כבר תכבד עליו ידיעתו ולא זכר לו כאשר לא יוכל
לעלות אל העליה טרם הכנסו בחדר ואם ימלא דברים רבים
לפניו מכולכלים ונבוכים כבר לא ידע ללכת זכור ויהיה הכל לפניו
כדברי ספר החתום ולא עוד אלא שאם יעפיל וירכה להתאמץ ולדע
על כל פנים ישתבש בדעותיו ויתבלבל וימלא טעויות וכזבים ::
וכהיות החכמה האלהית היקרה ששכל החכמת והעמוקה מכלם והשגתה
קשה מהשגת כל דבר הנה ודאי הוא שיותר חיזוק יטרך לשכר
ויותר הישרה לשיגיע לעמוד על בוריה" :: על כן בחרתי לחבר
חיבור קטון זה והיתה כוונתי בו לסדר התחלות החכמה על סדר לרץ
שלמוד פה האדם למען יקל עליו להשיג :: ויהיה מתחיל בקר
במה שהוא קרוב אל הפשט שכבר הוא מורגל בו ויכנס ויך מעט
מעט לפני ולפנים עד עמדו על תוכן הדברים וקראתי גם הפפר
ספר הפפתחות כי דבריו הם מפתחות שיפתחו בס שער
החכמה האלהית הנעולים ושתתי בחלואה הכללים המודיעים
התחלות ההנהגה בדרך קרוב לפשט עבדתי הכנס כלל בענין ה
הפפירות ומילוקיהם וקראתי לזה מפתחות התיכונות חלק א' ו
ואחריהם כללים אחרים הכוללים עניני יקם הנשמים והדומים
בדרך קצרה וקראתי חלק ב' מפתחות התיכונות ואחריהם

Post-Lurianic, Belongs to late
Sch. Place.

ספר המפתחות
מפתחות התיצונות חלק א

א האדון יתברך שמו הוא לבדו מלוי מוכרת ושאר כל
המציאות הוא הנותן להם מציאות ברצונו ::

ב מציאותו יתברך שמו מלך עלמנו הוא מרומם ונשגב מכל
מה שיכולה מחשבת הנמלאים לתפוס ולשייר

ואז אפשר להשיג בו שום השגה אלא מלך מה שהוא פועל
בברואיו ::

ג האדון ברוך הוא הוא שלם בתכלית השלימות והוא לבדו
השלימות שאין אחר כמוהו ::

ד האדון ברוך הוא הנה הוא עומק בשלימותו העמק . ש
שלימותו מחייב ואמנם כמו שאין שלימותו משג
כך אינו מושג עסקו בו ::

הרצה האדון ברוך הוא להנאות מעובדו לזולתו וברא ברואים

שיוכלו ליהנות בשלימותו יתברך שמו וזה על ידי

הדבק בו תכלית הדביקות שאפשר לברואים לידבק

בברואם ::

והנה חכמתו יתברך שמו היות ראוי שהברואים ע

עלמם יהיו הם הקונים שלימותם שאז ז

יהיה יותר שלימות בהם שהם השלימו את עצמם

ועל

כללים אחרים בעניני הפירות בדרך כלל מה שיטריך קודם
שיתחיל האדם ללמוד מה שנקרא האילן של פרזופים ובנינו
וקראתיו מפתחות הפנימיות חלק א' ואחריהם סדרתי כללים
קצרים בעניני האילן עלעו ואחריהם עשרה פרקים כוללים
כל מה שגלוי לנו מן האצילות הראשון עד סוף הכל ואחריהם
כללים אחרים מובארים כל מה שצריך ביאור מענין האילן ו
ובנינו שנזכרו בעשרת הפרקים ואחר כך מפתח קטון מקביל
לכללי המפתחות הראשונות חלק א' מבאר מה הם הענינים
בעניני האילן שנתבארו שם במפתחות הראשונות לפי

ההנחה הפזטית :: ואמנם לפעמים לבאר א'

מן הענינים האלה הוזכרו שם שנים או שלשה

כללים או יותר על כן לא נרשם

שהוא ביאור הענין ההוא שבאילן

ומה שהוא הכנה או השלמה

לזה יבינהו המעיין מעלמו

ואתה צריך שתזכרון

על כל מלה ומלה וא'

תעבור עליהם

דרך ערזאי כי

כלן לצורך

באמרו

וה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה צילאוי

ספר המפתחות

העסק הפשוט ההוא יולד ענין הכריאה וההלגה ברה
ונמלא שמה שמכל עצמו אין שלימותו יתברך שמו מניח
מקום מליאות למליאות אחרים • הנה מכל רצונו נ
לתן מקום בכלל העסק - הכלתי משתנה אל חידוש ה
הכריאה וההלגה בה • וזה מכל בזה שהשתדלות הזרה
כלו באמת הוא להציא ציואים אל הנאה בשלימות
ט לפי חידוש התולדות המתיילדות בכריאה והנהגתה
חודשו תוארים אליו יתברך שמו המתארים
תותו מכל פעולותיו ונתיחסו לו מידות שאינם בו כמדות
בנפש אלא שכולים מענו יתברך שמו פעולת כפעולת
הנפש מכל מצותיה •

התארים שניתס לו יתברך שמו ראוי שנגעם כלתי
גפרשם ממנו • וכן כלתי נפרדים בניהם אלבר

מיוחדים

ספר המפתחות

ועל כן צוראם חסרים מוכנים להיות נשלמים וחקק להם
דרך שבו יקנו שלימותם .:

ז ובהיות תכלית שלימות הכרואים הדכקם צצוראם
הנה כלמה שיתקרבו לו יותר יקראו ק

קרובים אל השלימות וכל אשר ירחקו ממנו נמכרו

רחוקים מן השלימות ונקראים חסרים והמקרי

שיתלוו להם בריחוקיהם יקראו מפרונות והם ה

שיעדרו מהם , כפי הרבותם קורצה אליו וכמו כן נמכר

הגלותו יתברך שמו לכרואיו סבה לשלימותם והתעלמו

מהם סבה לחסריותיהם .:

ח הדרך הוא אינו נשתנה מעסקו שהוא העסק

בשלימותו ולא יתואר לו תופעת עסק

מפני חידוש הכריחה והנהגה בה .: אכלא שגזר שמן

העסק

ספר המפתחות

מליאות הטוב ורע במעשיהם וענינם המנשך מועלת
או נזק בתכונת הכריאה עצמה ויהיה נידון זה על
ידי השלימות והחסרון האמיתים שהם הקרבה או
הריחוק ממנו יתברך שמו • וחידוש כמו כן הטוב ורע
במקרים והם השכר והעונש הנקמים לברואים לפי מ
מעשיהם לפי כל המצבים והזמנים שחקק להם
ג כִּי מֵה שֶׁמִּגִּלְתֵּי הַלְלוּת בְּרוּךְ יִמְנַעֲלֵם שְׁלִימוֹתוֹ הַרוֹמְמוֹת
שאין להם תכלית הוא אמיתות יחודו • והנה גלותו
האמת הזה יהיה סבה לכל השלימות הכריאה בסוף כל
קבות ההלנה בה: ומה שהצטתירו הזה נותן מקום לימצא
השקר והטעויות וכל הרעות התלויות בזה • ואמנם ה
הסתתר היצב בתחילה לתת מקום לשקר ולטעויות
והגלותו

מיוחדים בו ומיוחדים לניהם כי הרי אין בו טוב
מקרה ממקרה הגופות

יא מצד חק השלימות היה ראוי הגלות טובו יתברך שמו
כלי העלם אל ברואיו ואז היו נשלמים מתחלתם

אך מאלד החכמה היזה היומו יתברך שמו ככיכוכ
ככוכ חק טובו וממעלם מברואיו לשיהיו חסרים
בראשית בריאתם • ומאלד אחר לשוב להשקיף ע
עליהם לשיקנו שלימותם ותהיה ההשקפה הזאת
בדרך שיהיה להם זמן לקנות בו שלימותם וסוף סוף
יגיעו אליו

יב חידוש הארון ברוך הוא מליאות הטוב והרע

לשיהיו מיני מעשים טובים ומיני מעשים

רעים עד שתתכן הבחירה לברואים : והנה חידוש

מליאות

המפתחות

ספר

להגביר נשמתי על הגוף :
 רבות הזיכוך והבהירות כך חמר מקום להסרונות
 וכפי מיעוט הזיכוך והבהירות כך ירחק המקום
 להם :

יזמדרגת הנשמה ויקרה לפי בנינה מדריגה גדולה
 היא כיון שהתכלית בה לשיהיה האדם מתדבק
 בכוראן ומשתלם בתכלית השלימות אך לשיהיה האדם
 שקול בבחירתו היתה הנזירה שתתמעט את עצמה ב
 בהכנסה בגוף שאם לא כן כבר היה מדרכך מומריותו
 ברגע אחד ומגיע לשלימות וכיון שנתמעטת ככל
 אשר יגברה האדם בהשתדלותו כך תשוב ותתעלה ביקרה
 וגדולתה
 וכפי

ספר הזפתחות

והגלותו בסוף להעבירם שניהם לריכים למען צרר

אמתת היקוד בפועל

יד עיקר הכריאה הוא האדם וכל השאר הם להשלמת

ענינו כדי שיהיה האדם משתלם ויהיה הוא

הקונה את שלימותו

טו גזרה החכמה העליונה היותר ראוי ליכנות מגור

מומרי ותואך ונשמה משכלת ובהירה כדי

שמלך הגוף יושב בשוכו הטעיות והפתיחות וכך

המסרונות ומלך הארת הנשמה ימלא לו בירר

והיקר וכל השלימות עד שאם תגבר הנשמה על

הגוף ישאר האדם משכיל יקר ושלם ומתדבק עם

בזראו אחר שקנה טובו כיגיעו במה שיסתד

להגביר

למלחמה בין השכל והתאוה לשינאת השכל בבחירתו
 הטובה ולכן לריך שיהיה העיניים בן חומרים. אך
 העוֹב הוא הפך מזה כי לריך שיפגש האדם וילך
 מחומריותו וגופניותו עד שיגיע להיות פשוט ממנו לגמרי
 ואז לא יהיה הגוף עיבוב אל הנשמה אלא כיון שנזדכך
 ממנו זיכוך גמול ישתוה לה ולא יהיה הפרש בניהם
 אלא שזה המזוכך וזה המזוכך ואז יבוא אליה להיורג

נהנה בשלימות

כא ואילו לי חטא אדם הראשון היתה הנשמה מנעת

לזכך גופו זיכוך אחר זיכוך עד הזיכוך

משתלמת האחרון בלי מיתה והיתה כל הכריאה מן הפרוץ אשר

המפתחות

ספר

יח וכפי תגבורת שליטת הגוף ועניניו החוגגרים כך ירבה העיכוב

לנשמה לידבק בצורארה והגיע אל השלימות וכפיהתבטל

שליטת הגוף והתגבר שליטת הנשמה כך יעדר העיכוב

וימלא הדביקות .:

יש ואחר שהתכלית באדם הוא שיעבוד ויזכה ויקבל שכר

הנה ב' זמנים הוחקו זמן המעשה וזמן הגמול

ואכליו הם האחד העולם הזה והשני העו"ב . העו"ז

מחוקק בכל החוקים המלכיים למלאכות העבודה :

והעו"ב מחוקים המלכיים לקבלת השכר שהוא ה

השלימות .:

כ' רריך שיהיה שליטה לגוף כי הכונה

למלחמה

וכאלהה מן הגוף הולכת למקום מנוחה אם זכתה . ו
וכפי מעשיה כך מאירה ויושבת אם במנוחה חוץ ל
לחשכן העו"ה עד זמן התחיה ואז תשוב ותכנס
בגוף בכל אור שהאירה בלי מעיוט ותזכך את הגוף
מדריגה אחת בפעם אחת ועוד יתעלו עליו אחר
עילוי אל השלימות כמו שכתבתי :

ג המצב הטוב של העו"ה הוא שיהיה בני האדם לביקים
לחכמה ועוסקים בעבודת בוראם ויהיה ה
האמת נלוי וברור ויהיה הרשע נקדף ונכנע והטעות
ויאתרמית מושלך ולא תמלא עבודה כי אליו יתש וכל
המדות הטובות תמלאנה ותגברנה . ותשלפנה המדות
הרעות ותמאסנה . וכנגד זה תרכה השלמה וההשקט
ולא

זו נכרתת בתוך זמן מועט כיון שחטא הרבה חסרונות ל
לעצמו ולכריאה , נוספים על מה שהיו בהם מתחלתם
והאריך זמן הגיעם אל השלימות והכפיל להם ההשתדלות
כי תחילה לריך שיגיעו אל המצב שהיו בו בראשונה
ואח"כ ממנו יתעלו אל השלימות ולא עוד אלא ש
אגזרה ניתה עליו והפסד לכל ההויים עד שלא
תוכל הנשמה לזכך את הגוף אלא אם כן תלא ת
תחלה ממנו והוא יפסד ויאלץ מן הכורה הרעה שיקבל
מן החטא וישוב ויבנה בתחיה בנין חדש ראוי לזיכור
ואז תשוב ותבנס בו ותזכרהו . וכן לא יוכלו כל ההויים
להגיע אל השלימות אלא אם כן יתתרבו תחלה ואחר
כך יבנו שנית ראוי לשלימות וישתלם הכל :

כב הנשמה בנאה בפעם הראשון ירדת ונתמעטת
ובלאתה

מה שאדון צ"ה חפץ בהם : והוא יתש שיודע מה הורח
 המלטרך לצריאתו לנקותה ולהשלימה הוא ידע
 גם כן לזרוא ענינים שיהיה בכחם להשלים את כל
 זה : והם כלל המצות שנלטוינו עליהם :
 כל מה שהאדון כה פועל בצריאותיו נתארהו בשם
 השפעה הואיל ואינו גשם : ואמנם ההשפעה
 לטובות היא השפעה בהארת פנים ולרעות בהסתר
 פנים כי זה ברכון וזה כמו שלא ברכון ונמלא כל מר
 שהוא הטובה ורבו מכלל השפעת הארה הוא וכל
 מה שהוא העדר ומיעוט וחסרון מכלל השפעה
 ההסתר הוא : ובהיות שהנהגה לפי המכוון
 זה לריך שתהיה מרכבת מריבוים ומיעוטים מהטובה
 והרעה בין לפי התכונה הנרלית בצדואים בין לפי מה
 שצריך שיגיע אליהם נמלא שתי השפעות אלה לריכות
 לשמש בהרכבות רבות ולפי המלטרך בהנהגה ויש ב
 בדברים הדרגה רבה כפי מה שמתגלה בתולדות כי
 יש טוב ועוד טוב ממנו ורע ועוד רע ממנו
 השלימות הוא המתחם אל האדון צ"ה מכל עלמו
 ועל כן הוא הענין הקדום ונאחי ו
 והשפעת

ולא ימלאו יקורים ומכאובים ונזקים ויהיה הארון צ"ה

משרה כבודו בגלוי בעולמו ושמת על מעשיו ומעשיו

שמחים ועלזים לפניו . וההפך מזה בהיות בני האדם
טופים אחרי התאוה ומחשבים בחכמה ורחוקים ממנה ולא פונים
לעבודה ב"ח מעט או כלום . האמת חרלה והרשע גובר ו
ומלכיה התרמית והטעות רבה . ועבודת נכריות בעולם והמנו
הטובות . נעדרות : והמדות הרעות נמלכות . וכנגד זה ה
ההסקט מסב ואין שלום ותיקורים והנזקים רבים . והארון
צ"ה מסתיר כבודו מעולמו והעולם הולך כאלו נעזב למקור
. ומשולח לטבע לבדו ואין הק"ה שמת על מעשיו ואין ה
המעשים יודעים מה היא שמת הכריות לפני בוראם ובזה הזמן
הרעים גוכרים והטובים נשפלים .

כד איין שום הוה מתהוה ולא מתקיים אלא מכוחו יתש בין הטובות
ובין הרעות ובמו שהוא עושה שלום בן הווא בורא רע :

אלא שהטוב מקיימו ברצון שהוא רובה וחפץ בו והרע מקיימו
כמי שגושה דבר שלא ברצונו כי אינו חפץ בו . אלא רובה במציאות
כל זמן אשר חקק לו מפני התועלת הנמשך ממנו לכריאלותיו ככה
הכחירה והגמול . אמנם הרע מלך היותו פועל הוא חסרון .
מלכה היותו מתגלח נון הטוב נמלא גם הוא לכבודו של מקום ו
ולעדות יחודו .:

כה העבודה המסורה לאדם יש בחוקה להעביר כל הרעות מן
האדם ומן הכריאלה כלה ולהשאיר כל המקור לטובות

הארץ שאין להם חלק בדבר הזה ואך לדקתם ורשעתם להם לדבֿר
תהיה לטובתם או לרעתם כלבד :

הנדה כל חוקות השמים והארץ מסודרים על פי הנהגת המשפט ו
היא הנהגת השמים והארץ שזכרנו אמנם מקור המשפט
הוא רק באלהה כי הענין הוא כאשר ייסר איש את בנו ועל כן נומא
המשפט עצמו מתוק ולא אכזרי וגם לפעמים שהעולם כריך לכך
האלהה מקלקלת שורת הדין והקצה משתמש מרוממותו וירוד
שליטתו ועובר על פשע ומתקן הקלקולים בכוחו ואמנם כמו
שהוא משגיח תמיד לשפוט כך משגיח ברוממותו תמיד למען
קיים את הבריאה ולא תחרב :

מצב האדם בעו"הז הוא שהחומריות והחשך שרשי בו וההתארה
נרכבת בו שממנו הדעת והשכל והנה בראשיתו הסכלות רב
והדעת מועט וכפי התגדל הנער כך ערבה דעתו וכן על דרך
זה בכלל המין האנושי כולו נחשב כאלים אחד כי נמלא לו ממלכ
שהסכלות והחשך גבר בו עד ששם ידיעה אפילו קטנה לא לרוב
מן הבורא ית והם שני אלפים תהיו ומלכ אחר טוב ממנו שיש
ידיעה מן הבורא יתש ויש תורת ה' אתנו ואך אין אות ואין
נביא וחמרה ההשכלה האמיתית שהיא ר"הק כי מה שהאלים
משכיל בשכלו על ידי עצל ידי עסקו האנושי לגבי מה שמשכיל

והשפעת ההטבה והארת הפנים הוא ענין מיוחד לפי שהוא רק
לכורך הצרואים אך עם כל זה מתיחס אל השלימות וכמו נולד
ממנו · אמנם השפעת ההסתר היא מיוחדת והיא כמו הפך ל
לשלימות · ואולם כל ההנהגה מן השלימות משתלשלת ויוצאת
ואל השלימות היא חוזרת · כי בכל מיבוב העיניים הולכים ו
ומתרחקים מן השלימות בהדרגה וחוזרים אליו וגומרים בו
ובתוך הסיבוב הזה נכללים כל אשר נהיה מתחילת הצריחה
וכל אשר יהיה עד נכח נכחים ·

כח כיון שרצה האדון צ"ה למסור הבחירה והעבודה ביד האדם
הנה כביכול משעבד הנהגתו למעשה האדם שלא ייטב לו
ולא ירע לו אלא כפי מעשיו וכמו מעשיו הם גורמים לו להיזר
משפיע טובה או ההפך ח"ו אך באמת הנה האדון צ"ה אינו עשועבד
לשם חק ולא כריך לזולתו ולא מתפעל משום דבר ועל כן בהשתמשו
מדריך השעבוד הזה ובהשתמשו מרוממותי פעול וינהג כפי רצונו
לכד :

כט מאחר שפרשה האכות משאר גו"י הארץ להכיר את הבורא ית'
לזרעם לכד ומסר תיקון הצריחה וגזר שפעולותיהם
יגיעו להעיר השפעתו ית' הן לטוב הן למוטב ומטובתם תמקן
הצריחה ותגיע אל השלימות המיועד · מה צריחין כן שאר גו"י
הארץ

הן לפניו ככל הנסרא לפני הצורח אך להיות שרצה למסור בידן תיקון
 הצריאה עשאן כדיכול שתפוט לו ויש להן לידבק בו בחבה ואהבה
 כאשה לגבי בעלה שניהן שוין וזה להיות שמפר להן כח הצריאה
 אשר בענין הזה כדיכול אינן משועבדות לו כלל והשלמות הצריאה
 מתחלקות בניהן ובינו בשוה כי הן מעוררות מלמטה מלד הגוף אשר
 הנה מלד רל"ו הן בתוכו שהוא הנושא לרעות שיהיה מליאות הרע
 לינלח ולא לנלח והוא יתב"ש כנגד זה מרצה ההעצה וההארה וכפי
 התדבק ישראל לצורחם כך נולד מדבקות זה תועלת תיקון לצריאה
 כלה

אעפי שהאדם מתקן הצריאה במעשיו מלד עכמו אעפ"כ איך הכח
 במעשה ההוא טבעי בו אלל כח המלכה הוא עושה שחמו ה
 המעשה יהיה תיקון ונמלא שעל כל פנים שהקצה הוא נותן לנו כח
 לעשות חיל ועם כל זה נחשב הדבר לנו לזכותנו

הנה התכלית בכל העבודה הוא לגלות ולהמשיך השלימות העליון
 אל הצריאה וע"כ סוף כל תיקון שנעשה מכל המעשה מלכה ומכל
 התדבקות התחתונים בביראם הוא גילוי מן השלימות כפי מה שראוי ל
 להמשיך מן המעשה והעבודה ההיא .:

ישוריש כל הענינים שבמליאות הוא כי האדון צ"ה המרומס ונשגב מכל
 תפיסה

ברוח שכל נשפע יחשב כערך הגוף ל הנשמה ומכב אחר טוב מזר
כמו שהיה זמן ביהמ שכבר היו אותות ומופתים ונבואה במיץ האדם

אך לא זכר כי אם ביחידים וגם להם בקושי כי כבר היה להם מניעה
ועיכוב ומכב טוב מזר שהיה לעתיד לבוא : שלא יהיה הסכלות
כלל ור"ק שפוך על כל הנויץ האנושי בלא קושי כלל ואז יקרא
שממר בנינו של המיץ האנושי כי משם והלאה עילויים יהיו לו ועד
נלח נלחמים יתענג ואלוהים חילוף המכבים האלה תלוי בחילוף
השפעותיו ית' אם להסתיר הפנים או להראותם

לב כיון שרצה האדון בה שהיו ישראל המתקנים את הבריאה יפה כחם
לדבר הזה והעטירים כח ועוז לשיוכלו לעשותו והאדם בעטרות
האלה הוא האדם הנכבד והנחשב מאוד אך האדם בתין מליאותו
השרשי שזר משתנים גויי הארץ עם ישראל הנה אדרבה הוא השפל
שזכר הנבראים שבו גופל הסכלות והרשע מה שאין גופל צדק
נברא אחר :

לג יש הנפש העומדת לחיות הגוף ומה שישתנה בה יראה בגוף
בגוף אף יש מה שגופל ליקר הגוף ולכח עוזו אשר
שינויים אינם נראים בגוף :

לד הנישמות מלד מליאותן הן טפלות אליו ית' ככל שאר
הנבראים מ שאין תנועתן אלא ממנו ית' ושפלות

לט הכבוד שורה על צריותיו והיות צריותיו במלכ מתוקן יהיה סבה לחזק
שהחלפתו והעדר זה סבה לחולשתו ואמנם חקק ית' המלכ
מתוקן לצרואים שיהיה כולם נקשרים זה בזה השפלים בעליונים מהם
והם בעליונים יותר עד שנקשרים בכבוד עלמנו והכבוד שורה על
כלם ובהיותם במלכ זה אצתהיה השראת הכבוד חזקה כראוי .
גם לענין התקשר הנצראים³ בזה שם האדון ב' דרכים וחוקים שררה
לשיתכן בהם פירוד וחיבור ויוכל האדם להפרידם או לחברם
כדרך כל שאר עניני הצריאה שנמסרו ביד האדם ועניני הקרבנות
הם ענינים נקשרים הקשר הזה ומנשיבים הצרכה בכל הצריאה :
מא יודע האדון ב' התכונה שלריך שיהיה האדם לשיוכל להיור
עלול ליכ'הר וגם מוכן למעלה הגדולה וחקק לו זמנים
מתחלפים שיתחלף בהם בענין מדריגות יקרו והארתו בבחי' שהשמה
עושה בו בלי הראות פעולותיה בגוף וזה ענין ימי החול והקודש :
מב כל עניני הצרואים בין בהמרה בין בצריותיהם בין במקריהם כלם
תלוים בעניני ההארה וההשפעה העליונה באמת אך עוד
חקק האדון ב' מכסה אחד לכל עניניהם והוא ענין הטבע והורא
מספיק לכל הנמלא בצריאה וההנהגה אך באמת אינו לאמכסה האמת :
רבה

תפיסה גלה ענינים אלקיים בלתי מושגים להנאות בהם כדואיו בהגיע
 זמן גמולם והענינים רבים וגדולים בלתי ידועים אלכלנו אך בהיות
 שרצה יקנה האדם טובו במעשיו ויהיה האדם גשמי ואעפ"כ
 במעשיו יקנה ענינים אלקיים עב"גזר שבכח גזירתו מן העניני
 האלקיים ההם הבלתי ידועים יולדו תולדות בגשמיות שאזאשר
 יעשה בתולדות ההמה אעפ"י שהם גשמיות יקרא שנגיע אל
 הענינים האלקיים ההם מכל היחס אשר בניהם מכל גזירתו ית
 ואין שום דבר למטה שאינו תולדה מן הענינים האלקיים ההם
 לפי המדר שחקק האדון בה בענין הולאות התולדות האלה
 ואולם לא מכל הענינים הולרך להוליא תולדות אלא הוליא
 התולדות שגזרה חכמתו היומן ראוי לעבודה שבה יזכה לכל
 השכר ההוא ::

לח

הנה אעפ"י שא"ל לתארו ינ"ש במקום רלה לחדש מין שראוי
 לכבודו שיוחס לה מקום מכל גיליון וחזקאפעולתו
 במקום או בנושא ונ"ל שרריך לזה אלא שרובה לזה וכיוון
 שילוייר בכבוד השורה מקום ונושא יבחן לו גכ חוזק
 ההקלה או חולשתה ויהיה סיבה לחוזק ולחולשה הפכות שרצה
 האדון בה שתהיינה סבות לזה :

הכבוד

כל הנמצאים הגשמיים וכל מקריהם הם תולדות לחות
רוחניים עליונים ותנועותיהם ונעתק הדבר מרוחניו
לגשמיות עפ' הפדרים והרחמים שחקק האדון ב"ה
לצורך הענין הזה

הלחות רוחנים הם מדריגת רבות מתחילתו מן
המדרגה היותר גסה שיכול להיות ברוחניות עד
המדרגה היותר דקה שיכול למלאו בברואים : כל המלא
הגשמי והרוחני וכן הרוחני עצמו למיניהם
מתפעלים זה תזה ע"י היחס והקשר שנמצא בניהם :
כלל הבריאה בין הרוחניות ובין הגשמיות היא כלל
המליאות הרבה מהם טובים ומהם רעים שהב
כמו חלקים ארסיים דהיינו נגדיים לתכונה הטובה
של הבריאה לפי מה שהוא ענין הטוב באמת שבה
אנאזהאלה ובהתערב בבריאה משמיתים מזגה
ותכונתה ואמנם הכונה העליונה היא סידחו ה
החלקים האלה מן הבריאה מעט מעט כמו מעט
שהוכך ומתבטל מעט מעט ויתקשרו החלקים
הטובים

רצדה האדון בה לפעיל פעולותיו בעולם עי' משרתים והם המלאכים

וזו השפלה לפעולת עלמס וכבודו יתב"ש זורח תמיד ער

המלאכים לדעת כי אין המלאך פועל אלא בכח כבודו יתב"ש וכפי

התחלף מדריגת המלאך כך תתחלף מדריגת זריחת הכבוד עליו

ואמנם בהיות שנתן האדון בה שני סדרים לבריאה האחד סדר

האמיתי לפי הענינים העליונים ואחד לפי מכמה הטבע עכ"ב

גב שני מיני מלאכים המין האחד עומד להנהגה העליונה

נמשך תמיד אחר ההארה וההשפעה והמין השני עומד לפי

הענין הטבעי : וכללו ממונים עומדים על כל נברא ונברא

בין הארצי ובין שמימי לקיימו ולגדלו ולהנהיגו לפי דרכי

הטבעי והמין השני עומד תחת המין הראשון כי

הראשון הוא המתנועע תחלה לפי ההארה

העליונה ואחריו ימשוך הענינים

בדרכיו המין השני ויעתיק

הדברים הטבע

ויתחדש בנבראים כל הראוי להתחדש בכל עת ובכל שער

כבודו בעולם אמן ואמן

החסרון העביות והשפלות השפעת ההארה תולדותיה
הריבוי הזכות והיקר ואמנם בהיות שמליאות הנמלא
מורכב מן הענינים האלה כי יש בנמלא א' עלמו
מן החסרון בכד א' ומן הרבוי בכד א' מן העביות
ומן הזכות מן השפלות ומן היקר ע"כגם ההשפעה
באות מורכבות בהרכבות אלה .:

עוד חילוק אחר כללי נמלא בענין ההשפעה
השפעה א' היא השפעה למליאות הטבע הנמלא
השפעה ב' כלל גלגליהם להביאם לתיקון השפעה ג' נמה
שכריך לשנות הטבע או לתקן המקולקל השפעה
ד' כלל הקדושה המקדשת הנבראים בקדושתו ית'
ז"א ע"פ ההשפעות הנשפעות ממנו ית' **מתחסי** מתחסי
לו שנות וכל שם מזרה השפעה וחוקים אשר לה .:
כל אלה ענינים מחודשים ממנו ית' לכורך
הנבראים ולפי ערכם אך שלימותו ורוממותו
נשגב לבדו הוא מקו הכל וקיום הכל ואין נשיג
אותו כלל

בילאו

הטובים במזג טוב ותכונה נכונה שתהי' הצריכה ראויה
ליאור באור פני המנך'

ה הגשמיים מתנועעים מכח הרוחניים ואלה ואלה מכר
השפעות שונות שהאדון בה משפיע :

ו השפעותיו של האדון בה נבחנות ונמדדות ע"פ סדר
הנהגה שמידר להנהיג את צריכתו להבי' אל השלמות

ז סדרי ההנהגה בכל נתלקים לב" שהם ג" א הנהגת
השכר והעונש וא" הנהגת היחוד והשליטה הנהגת

הש" בהנהגה הזאת כביכול משועבד למעשי ה
התחתונים והיינו תנו עוז לאלהים הנהגת השליטה

היא מה שהק"בה משתמש מרוממותו שאינו משועבד
לשום תק וע"ז מרחם על העולם אף בלא זכות ואינו

מניחו שילך ויגיע עד האבדון והיחוד הוא שמתגלגל
המסיבות והצדרי בדרך שמוך הכל יהי' לטובה ::

ח דרכי הנהגת השכר ועונש הם חסד והדין והרחמי' אך
הנהגת השליטה היא כלה בחסד לתקן כל קלקול ::

ט ההשפעה יש בה כ' מינין יש השפעה בהסתר פנים ויש
השפעה בהארת פנים השפעת ההסתר תולדותיה

החמרון

ומשכילים כס ענינים מה מעובו ויכלתו ית עניני
דיש בחק המשיגים האלה להשיגם ולהשכילם ועוד
מלד מיין דביקות ושעשוע שחקק כרלוננו יתב"ש
שימלא כס אל משיגיהם והשעשוע הזה הוא ענין
אלקי אשר אל לנו לכיירו וכדרך הענינים הנפשיים
אשר ידענו מליאותם ולא מהותם :

ההישגה בגילויים אלה והתדבקות כס הוא תענוג
למתדבקים מכל עצמו ומלבד זה יש שם

הנאה יותר גדולה ותועלת רב שמתוך זה ההתדבקו
מגיע להם השלימות האמיתי הנמשך משלימותו
ית ומליאותו המוכרח המתלבש מתלבש ומסתתר
בתוך גילוייו אלה ויבחן גם בזה פחות ויותר כי
לפי ערך הגילויים כך הוא ערך מה שימגיע
מן השלימות על ידם .:

כדי שיהיה לבני אדם אפי' בזמן היותם חומרים
ומעשיהם חומרים תפיסה בעניני האקות

עד שתוכל לימלא עבודה שבהיותה בשמירת
יזכו וירויחו על יד השכל רוחני ואלקי גזר
האדון ב"ה שאלה הגילויים עצמם אשר שמושם

להנאת

א בהיות ששלימותו האמיתי ית' הוא מרומם ונשגב מכל
הבנה וליור רכה הארון כה' וחידיש כביכוכ

לכבודו מיין גלוי שיהיה מתגלה בו אל ברואים שיצרא
בדרך ובהפן שידעה חכמתו היותו ראוי להם לפי
מה שכיוון במציאותם ותכונתם ונמצא שזה הגי'וי
אשר הוא מתגלה להם איננו לפי ענינו ית' המרומם
והפשוט אלא לפי מה שרכה שישיגו ברוחיו .:

ב הגילוי הזה לגבי ענינו ית' הפשוט והמרומם יחשב
כלבוס המלביש ומסתיר את גוף האדם אלא שלבוס
האדם אינו האדם ואכלו ית' הלבוס והנלבש אחד כי
כל מה שהוא נבחן באלקות אינו נבחן אלא ע"ד
ההבנה לא ע"ד המציאות אלא הוא ית' וכל הנדרש בו אמו

ג חידושי הגילוי הזה אנו שינוי בעצמותו חלילה
כי השינוי אלא בפעולה ותולדה דהיינו
שגזר שמשלימותו המרומם ופשוט יולד אל מי
שירכה שישיגוהו גילוי והשגה באותו הדרך שרכה .:

ד הגילוי הזה הוא פוג יש בו מינים רבים והם כל
מיני השגות שרכה שיגיעו ממנו אל משיגיו

ה במיני הגילוי הזה יש תענוג גדול למשיגים אותם
וזה מכל הידיעה וההשכלה שמשיגים

ומשכילים

לשיגור וישתעשׂו גם ישיגו כס השלימות להיותם
מבה אל הענינים מחודשים וברואים רוחנים וגשמי
גזר עליהם הרכון העליון ג' שבברואים שסוכבו
מהסתמכות מהם עוד הנהגה שכללה הנהגה שלימה
ונימוס מתוקן להביא הברואים האלה המכוון כס
ולפי ההבחנה הא' יקראו הארות או כפירות ולפי
הב' יקראו שרשים וכחות או השפעות ולפי הג' י
יקראו מדות והדרושים בגילויים שונים ומתחלפי
לפי ההבחנה שיהיה בה הדרוש .:

כל גילוי ענין מטובו ויכלתו ית' נקראה הארה
א' ולכל הפרטים המתפרטים מהענין הוא
להשלכות בחינתו נקראם עולמות או אילנות לפי
ערך הפרטים במדרם אשר בהם

כל מה שיש בברואים בין רוחנים בין גשמיים הכל
הוא דבר מחודש שחידש הוא ית' ברצונו כי
באמת ענינו איך א' מכל הדברים הדברים האלה
ונמלא שם אפי' התכונות הנפשיות מה שיש
בנפשותינו כגון הרכון הידיעה הזכירה במחשבה
וכל

יא

יב

להנחת המשיגים ולהדבקות השלימות כמ"ש ישמשו ג"כ
לשרש וסדה אל העניינים הגשמיים שיולדו ויטובכו
מהם לפי המדר והחק עם שגזר שימלא בענין הזה
ולפי הענין הזה יהיו העניינים ההם האלקיים סיבות
לעניינים הגשמיים ותנאי השרשים סיבות לתנאי
הענפים בכל ההבחנות שאפשר ליבחן בהם ולא כל
הגילויים האלקיים מכה לגשמיות אלא אותם שגדר
הרכוז העליון ית' .:

ד
מהות הגילויים ההם לפי מה שהם בעצמותם ולא איך
יולדו תולדות אלה הגשמיים מהם נוכל ללייך
בדעתינו ולהבין רק מליאות הענין ידענו שיש
גילויים אלה שהם תענוג המשיגים אותם ודרך
השיגם השלימות כמ"ש וממקלתם נולדים העניינים
הגשמיים וגם כל זה בטעם גדול וראוי אך נסתר
מאור ונעלם באמיתת המליאות המוכרח ואמתת
ענין הכרואים ותכלית השגתם אמנם מה שאנחנו
חוקרים ודורשים הוא רק המליאות הזה והתולדה
וע"ז תשוב כל החכמה לא על המהות ולא על האיך
אלה הגילויים מה שאמרנו ג' הבחנות יש להבחין
בם א' היותם גילויים ממנו ית' ב' משיגיו
לשיגו

א
ב

המפירות הם עשרה כתר חכמה בינה חסד ג' ת"ת נה"י מ'
 מתחלקות לחמישה פרלופים כתר נקרא פרלופ ונקרא
 אריך אנופיץ חכמה אבא בינה אימא חג"ת נה"י
 כלם ביחד נקראים פרלופ ונקראים זעיר אנופיץ
 מלכות נקראת פרלופ ונקראת נוקבא
 נדרש בהם כלמה שנמלא באדם ועניונו פי" באדם

נבחן הגוף והנשמה כנגד זה נדרש בכל פרלופ

פנימיות וחלוניות הפנימיות הוא הארה שכנגד

הנשמה באדם והחלוניות הוא כנגד הגוף וכן הפנימיות

נקרא אור והחלוניות נקרא כלי והפנימיות מתחלק

ככלי החלקים שבגוף עוד דמות אדם בכלל מתחלק

לראש ומוח בתוכו זרועות גוף רגלים ואות זריר

כנגד זה מתחלקים המפירות כתר נקרא ראש ח"ו

מוח שבתוכו חג זרועות ת"ת גוף נה" רגלים יסוד

ברית מלכות עטרה שלו וזה הסדר נקרא דמור

אדם והוא עלמו ענין הפרלופ שזכרנו שכל מי שהוא

פרלופ מתחלק לו חלקים ראשיים אלה שזכרנו בזה

הסדר .: עוד מיין האדם מתחלק ביחסו לאב ואם

בן ובת כך נדרשים המפירות ופרלופים דהיינו אב

נקרא אב זקן א"ו הם ביחס האב והאם זון ביחס

הבן ובת : ונדרש בהם זיוויגים עיבורים לידות יניקות

וגדלות : ונדרש בהם ימין ושמאל פנים ואחור עליות ירידות

והנכשות וכל מה שנבחן באדם הכל על היסוד שביארנו

במפתחות הפנימיות חלק ט"י ג'

יג

וכל שאר העניינים הנופשיים הכל מחודש ונדרא :

בגילויים שזכרנו דהיינו בספירות ישמיני עניינים ממה שיכול
לימצא בהם לפי חקם שמשמשים למצות לעניינים

שחודשו כנפש או בגוף דהיינו יש ענין א" שיהיה סבר

לידיעה ויש שיהיה סבה לדיבור ויש לרכון וכן כל כיוצא

בזה ונתיחסו למצות שמות התולדות ומכל זה נזכיר כם

ידיעה ודיבור ורכון ומחשבה וכל שאר המלות המורות

עניינים שחקנו כנפש או בגוף וכל המתקרים הנופליים

בעניינים האלה בנו נתיחסם לעניינים ההם שהם סבה

לשכלו אמנם אין הכוונה שיהיו עניינים אלה בהם כלל

אלא בהזכרנו א" מן המתקרים האלה תהיה ההוראה לא

מן התנועות הנמצאות בהארות לפי מה שיכול לימצא

כם שהתנועה ההיא או הענין ההוא סבה למקרה

ההוא בנו וזה בין בכלל העניינים בין כפרטיה ותנאיה

יד

העסק שהאדון כ"ה עוסק בשלימותו שהוא ה

הכלתי משתנה וקראוהו אור פשוט ו

והגילויים שגזר שתג שיתגלו מן העסק הפשוט

עצמו הם הספירות שחודשו ונקראו אור נאלל

ז ה ל כ

ת ו ש ל ב י ע

הפרלופים מתלבשים זה בתוך זה דהיינו א"ח לפנים
 מן הכל וא"ח מלבישים אותו א" מימן וא" משמאל ז"ח
 מלביש לא"ח מן הדחזה שלהם פירש ח"י הת"ת שלהם
 ולמטה ח"י הת"ת שלהם מתלבש ככתר שלו נלח שהוא
 הרגל מתחלק לג" פרקים ומתלבש בג" ספירות ימניות
 שלו דהיינו חח"נ הוד שלהם בשמאליות שהם בג"ה והיסקוד
 באמצעיות והיסקוד א"ן בנ אלא צ"פ וכלה בחזה דז"ח
 ויולאים משם האורות שבו ומתפשטים צ"ח והנוקבא
 מלבשת את הז"ח מן החזה שלו ולמטה בסדר זה ג"כ
 והמוחיץ של ז"ח דהיינו הפנימיות עומדים מלובשים
 בתוך הנה"ל של א"ח שמתלבשים בו וכן מוחין נוקב"
 בנה"ל של ז"ח

יש אור ישר ואור : אור ישר הוא שנמשך מלמעלה למטה
 אור חוזר מה שחוזר ומתנופץ מלמעלה למטה : צ"ל בג"ן
 שם הויה ב"ה מתמלא בד' מלואים יוד הי ויו הי עולה
 ע"ב יוד הי ואו הי ס"ג יוד הא ואו הא מ"ד :
 יוד הה וו הה ב"ן כנגד זה ד' בחי" בתורה טעמים
 נקודות תגיץ אותיות כנגדם בספירות א"ח ז"ן והם
 הם ד' אותיות הויה ב"ה ולמעלה א"ח שרש לכלים
 וירמז בקולו של יוד

כלל כל מה שמתגלה בסוד הספירות עד
 הנובראים

הנה

ד

יש כלים ואורות שהם כנגד גוף ונשמה כמש' והאורות מתחלקים
לפנימים ומקיפים לפנימים הפנימים הם כלים ואורות

הפנימים הם שנתוך הכלים : והמקיפים מקיפים הכלי מבחוץ
הפנימים נקראים נרן והמקיפים חיה יחידה וזה בין באלם
בין צמוד האדם למעלה דהיינו כפרכופים : ויש איזה
מקומות אנדרשים שם כל כך פנימים כמו פרכופים פי'
י"ט פנימים וי"ט מקיפים ולפעמים יחשבו ה" פנימים
זה" מקיפים כי מנין העשר חוזר למנין ה" בחלק המפירות
לה" פרכופים כמש"ל נמצא יחידה חיה רוח ונפש כנגד הא" ה"א
כל הפנימים של כל פרכוף נקרא מותין ואע"פ שישבו ע"ם
כל אותם העשר נחשבים לג' וכל החיצוניות לז' עד שבין
שניהם ג"כ נשלמים עשר מפירות . ונמצאים אלה הע"ט
של כלל החיצוניות והפנימיות ביחד יותר כלליות משג'
החיצוניות לבדו ושל הפנימיות לבדו :

ה

המפירות לפי דמות אדם נתחלקות לשלושה קוים ימין שמאל
ואמצע ומלכות רמת כלם כזה
והיינו חתן ימין בנה שמאל כת' אמצע
ומלכות תחת הכל :

ו

מח"ב נולד אור אחר שנקרא דעת והוא
כלול מעשר אורות חללים דהיינו ה" מן
החכמה ונקראים ה" חסדים וחללים מן
הבינה ונקראים ה" גבורים וזה דעת
בין ח"ב כזה כ
אורורגיו ח ב ככל הפרכוף
מבפנים ד

ז

כ

ב

ח

ג

ח

ת

ב

ה

י

כ

עשרה פרקים

פרק א

עַד שֶׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם הָיָה הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד וְרַבָּה וְכַמְצוּם אֲרוּר
לְבְרוּא כֹל הַבְּרִיּוֹת נִתֵן לָהֶם מִקּוּם רִישָׁמוֹ שֶׁל אֲרוּר בְּתוֹכוֹ
וְהָאֵם בָּהּ מִקִּיפּוֹ מִקִּיפּוֹ לְכָל כָּל וְקוֹ יוֹכָא מִמֶּנּוּ לְכָל אֲבוֹקָע
וְנִכְנָם וְעוֹשָׂה כֹל הַמְדַרְגּוֹת עֵשֶׂר מְדַרְיָגוֹת הֵן מִדִּתָּן שְׁאִין
לָהֶם סוּף עֵשֶׂר עֲגוּלוֹת וְיוֹשֶׁרֶן בְּאִמְלָעִין שְׂבָהִם עֲמָן שֶׁ
מִקּוּם חֲדָר מִנְהַג כֹּל בְּרִיּוֹתָיו בְּמִשְׁפֵּט מִשְׁכִּיר וּמַעֲנִישׁ
וּמַחֲזִיר כֹּל רַעָה לְטוֹבָה וּמְבִיא בְּרִיּוֹתָיו לְרִכּוּנוֹ וְכֵן הוּא
אֲדוּמֵר אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֵדִי אִין אֱלֹהִים
עִם פְּנִימִיּוֹת וְחִילוֹנִיּוֹת פְּרָכּוֹף בְּמִרְאָה אֲדָם רֵאשׁוֹן שְׂבָכְלָם
אֲקָ וְנִמְהָ שְׂבָפְנִים יוֹכָא בְּד' חוֹשִׁים רִיחָה שְׁמִיעָה רִיחַ לִיבּוֹר
ד' אֲוִתִּיּוֹת יְהוָה ד' מִילוֹאִים עִם מַב' טִנְתָּא נְכַלְלִי אֲוִמָּא
עִב' בְּגַלְגַּלַּת וְעוֹפִיו נְעַלְמִים מִן הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל רֵאשׁ הֵם יוֹכָא
יֵאֵל סָג מִן הָאֲזַנִּים וְלִמְטָה טַעֲמִים שְׁלוֹג מִיּוֹנִים עֲלִיוֹנִי
וְתַחְתּוֹנִים וְאִמְלָעִים : עֲלִיוֹנִים בְּאֲזַנִּים אִמְלָעִים בְּחוֹטִם
תַּחְתּוֹנִים בְּפֶה : יֵאֵל עֲלִיוֹנִים מִן הָאֲזַנִּים י מִן הַיּוֹמִין וְי
הַשְּׂמַחֵל אֵלּוֹ פְּנִימִים וְאֵלּוֹ מִקִּיפּוּם לְגַבִּיהֶם כְּלוּלִים בְּהָא
אֲחַת שְׁלוֹרֵתָהּ דִּין עַד הַיִּכָּן הֵם יוֹרְדִים עַד כְּנַגַּד
שְׂבוּלַת הַזָּקֵן . יֵאֵל אִמְלָעִים מִן הַחוֹטִם י מִן הַיּוֹמִין וְי
מִן הַשְּׂמַחֵל אֵלּוֹ פְּנִימִים וְאֵלּוֹ מִקִּיפּוּם וְהָרִי כְּתַקְרִבּוֹ זֶה
אֲכָל זֶה נִתְגַּלְתָּהּ וְזֶה הוּא שֶׁל הָאָ בְּשֵׁשׁ אֲלִפִּין יוֹכָאִים
וְיוֹרְדִים עַד הַחֲזָה . יֵאֵל הַתַּחְתּוֹנִים מִן הַפֶּה יִפּ וְיֵאֵל
נִתְגַּלְתָּהּ הַדְּלֵת שְׂבָהָ בְּד' אֲלִפִּין שְׁנַיִם יוֹי וְשְׁנַיִם יוֹד
מַב' אֲזַנִּים וְכ' נַחֲרִים ב' הַבְּלִים בְּיַמֵּינוֹ שֶׁל פֶּה וְשְׁנַיִם דְּבוּרִים
בְּשֵׁמָא נִשְׂרָשִׁים מַב' לַחֲיִים עֲלִיוֹן וְהַתּוֹן יוֹכָאִים וְיוֹרְדִים
עַד הַטִּיבּוֹר :

הנה ממוד הפשיטות הנעלם והבלתי מושג מתגלה מאור עליון
מאוד ונקרא אור קדמון ונדיר צמוד למות אדם פי' שנכחות
בו הבחנות שונות ומדריגות שונות מהם נקראים פנימיים ומהם
חיצוניים מהם עליונים ומהם תחתונים מהם ראשוני ומהם שניים
מהם עקרים נעִפִלים וזכלאמה שנבחן בגשמיות באדם ח' שלם
בכל חלקיו ונמלא שנבחן בו בחי' הנקראה נשמה וזחי' ח'
שנקראה גוף וזנשמה בחי' הנקראה נפש וזחי' הנקראה רוח וכן
כל שאר הבחי' וכן בחי' הגוף נבחן מדריגה הנקראה עין ומדריג'
שנקראה יד ומדריגה הנקראה זקן וכן כל שאר החלקים והנה מן
המאור הזה מתפשטים מאורות כמו תולדות ממנו וזחי' שונות
וכמו שיתבאר במקומו מן המאור מתאכלל מאור ז' הנקרא
אלילות ומן הב' מאור ג' הנקרא כבוד ואח"כ נמלאים הנכררים
שהכבוד שורה עליהם והנהגם במאור הב' הנקרא אלילות
יבחנו בחי' רבות משתלשלות זה מזה בערכיהם ויחס' מאגזכרים
ומיוחדים ונקרא להם פרכופים ונדיר צהם ענינים כאלו הם
פרכופים רבים מתחברים זה בזה ומתקשרים זה בזה והאמת
שהם כלם בחי' האורות משתלשלות זו מזו כמ"ש ויש צהם
הבחנות שונות עד שימלא כלל מהם כ"כ הבחנות כ"כ חלקים
שנמלאים באדם שלם וכמ"ל ובמאור הג' שהוא הכבוד
יבחנו ג' הבחנות שונות ויקראו זכרים ואי נצות וכמ"ש במקומו
בס' וכל העינים השה אינם אלא גילוי של הא"ם צה
שמתגלה לנבראיו כמו שמתערך להם ויבחנו בגילוי
בחי' אלה לא לפי עצמו כי ח' ואין בו שינוי כלל ולא לפי
ריבוי התולדות הרבות העלולות מגילוי זה שהם
כלל כל עיני הבריאה והנהגה וכמ"ל בילאו

תויש לב ע

עשרה פרקים

ב ילאו עשרה כלים במאשונה ואורותיהם אח"כ ירדו האורות
 לכ ח"ב וקבלום לז"ת ולא קבלום ירדו כליהם למטה ואורותיהם
 עלו למקומם ועליהם הא' ואלה המלכים אשר מלכו ב
 בארץ וגו'

ג ע"ס עומדות ליחלק בן" פרזופים ומהם נעשו ארבע ו
 עולמות א"י ע"ב ומסופם הרע יולא שנא" יוכר אור
 ובורא חושך עושה שלום ובורא רע זיקין ניכולין
 אין בהם חיבור שנא" ונרגז מפריד אלוף וכרעיש
 הוא אומר יתפרדו כל פועלי און ובקדושה ה"א
 והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה'
 אחד ושמו אחד שתיקון הכל ביחוד :

ד בתחלה היו כל החלקים שזים באו האורות וכל
 קבלום נשברו ונפלו ונגנזה המעולה שבהם וממה
 שנשאר ירד הטוב שבו לבריאה ושאריו ליכירה
 ושאריו לעשיה וכשחזרו ונתקנו נעשו מג"ד
 נמלא ב"ב תחתונה מבראשונה ובסופה הרע יולא
 הוא שהנביא אומר קטון נתתיך בגוים בזוי אתה
 מאוד

ה נני הם ז"ת ואחוריהם של ח"ו כלל ז"ת ירדו
 לבריאה ואחוריים של ח"ו למקום של ז"ו שנאלילו
 אחורי חכמה נלפניהם ואחורי בינה נלח ז"ת
 נשברו ואחורי ח"ו לא נשברו אלא נפלו ואחורי
 נלח נהי של כתר נפגמו עמהם נמלאו ז"ת שנכל
 שבירים אחורי ח"ו נפולים ושל נהי דכתר פגומים
 באיזה פרזופים דברו באותו שלאחר כן

עשרה פרקים

ד יאלו ראשונה מלכות בתחילה וז"ל אחריה וכן כולם
וכח הכלי בלוע בהם הדק שבהם חזר ונכנס כתר
בתחילה וכלם אחריו נתעבה הנשאר ונעשה מנילוכות
שנפלו בו מהכאת אור חוזרתו של עליון ורשימו של
תחתון בראשונה היו כלם נפשות הרויחו זה מזה
כי יאיתם וכן בחזרתם כל א' כראו לו עד מקיף ב'
נשאר הכתר צפה ושאר **כתר** התשעה יאלו עד
שנמכאת מלכות כלי בלי אור כל הכלים כליא"
אלא עשר :

פרק ב

א עמדו נקודיו לכאת אסף סג" מ"ה וב"ן שלו וב"ן
עמהם מן הטיבור ולמעלה ופרש שם מסך מתחיל
מלפניו בחזה ומשפע זיו רל **מסך** מאחריו עד
כנגד הטיבור ומן הב"ן עלו ויאלו מן הענינים
ע"ס י מן הימין וי מן השמאל יאלו וירדו מן הטיבור
ולמטה ולקחו אור עמה של מעלה כ' ח"ב מאח"פ
בשלתה של זקן והשאר מן הפה ולמטה ומבפנים
ירד וצקע ב"ן כנגדם והאיר דרך אורו לחוץ מן
הטיבור ומן היסוד נחלק אור לכ' ח"ב והשאר
מאכצעות ירה"ן של רגלים ומאלו ג"ל מתוקנים
זה כנגד זה והשאר זה תחת זה :

עשרה פרקים

כי יכד נפלו ראשון שכלם דעת קבל ז' אורות ולא עמד
בהם נשבר ונפל כליו ~~בדעת~~ בדעת דבריאה ואור
שלו במלכות דאילנות קבל חסד אחרותו אורות
נשבר ונפל כליו צנינה דבריאה ואור שלו צנינה
דאילנות קבלה הגבורה ע"ה נשברה ונפל כליה
בחכמה דבריאה ואורה צנ"ה דאילנות קבל ת"ת
ע"ה נשבר ונפל כליו צנתר דבריאה ואור שלו
עמד במקומו נתפשט כלי הכתר וקבלו ואור ה
הדעת עלה ביניהם ונפל כליו שניה עד המל' יכאו
האורות לצנ"ה מלאו אור הגבורה שנפלה נתפשטה
הצנינה וקבלתו וירד כליה שניה עד היסוד קבלו
נ"ה ונשברו ונפל כלים צנ"ה דבריאה ואורם
עלה לכליה של צינה יכאו האורות ליסוד ומלאו
שם ארו של חסד נתפשטה החכמה וקבלתו נפל
כליו שניה עד הת"ת קבל היסוד נשבר ונפל כליו
לגבורה דבריאה ואור שלו עלה לכתר קבלה ה
המלכות נשברה ונפלה כליה לחסד דבריאה ואור
שלה עלה לכתר זה סדר שבירתם של ז"ת שבהם
הוכנו ונעשה צ"ע :

ירידת אחרים של ח"ו לפי שבירתם של תתונות
ח"ו פ"ב שבר דעת ונפלו ח"ו שבו צנ"ה
חזרו שלא להשתבש זה צנ"ה נשבר חסד ירדו אחריו
של אבא עד היסוד והק' אחריו לפני אי' נשברה
גבורה ירדו אחריה של אי' עד היסוד חזרו

שניהם